

بررسی شاخصهای زیستی کیلکای چشم درشت دریای خزر (*Clupeonella grimmi*)

در صید تجاري ايران طي سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰

حسن فضلي ^(۱)، محمد صياد بوراني ^(۲) و على اصغر جانباز ^(۳)

hn_fazli@yahoo.com

۱- پژوهشکده اکولوژي دریای خزر، ساری صندوق پستی: ۹۶۱

۲- مرکز تحقیقات ماهیان استخوانی دریای خزر، بندرانزلی صندوق پستی: ۶۶

تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۸۲

تاریخ ورود: اسفند ۱۳۸۱

چکیده

کیلکا ماهیان جزء ماهیان پلازیک دریای خزر از زنوبلانکتونها تنذیه میکنند. آنها بیشترین فراوانی ماهیان را در دریای دارند. سه گونه از آن شامل کیلکای آنچوی (*engrauliformis*) و معمولی (*C. grimmi* Kessler, 1877) (Svetovidov, 1941) و *Clupeonella cultriventris* Bordir, 1904) در دریای خزر زیست مینمایند که هر سه گونه در سواحل و صید تجاري ايران وجود دارند. در صیدهای تجاري ايران کیلکا چشم درشت بعد از کیلکای آنچوی در رده دوم قرار داشت بطوريکه فراوانی نسبي آنها در سال ۶۹ تا ۷۰ حدود ۶/۸۴ درصد، در سالهای ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ ۲۱/۷ و ۱۲/۶ درصد بود ولي در سالهای بعد کاهش یافت (در سال ۸۰ به ۶/۲ درصد رسید). در اين تحقیق شاخصهای زیستی اين ماهی طي سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰ در سه محل صید (امیرآباد، باپلسر و انزلی) مورد بحث قرار گرفته است. براساس نمونه های بررسی شده در فصل زمستان و اوایل بهار، ماهیان مولد آماده تخریزی همیشه حضور داشتند. میانگین طول چنگالی اين ماهی از ۹۵/۸۷ میلیمتر در سال ۷۶ به ۱۰۵/۰ میلیمتر در سال ۷۹ افزایش و به ۱۰۲/۳ میلیمتر در سال ۸۰ کاهش یافت و دامنه طولي نيز وسیع تر شده و فراوانی ماهیان کلاسهاي طولي بالا، بيشتر شده است. ترها در تمام سالهای مورد بررسی غالب بودند و ۶۰ تا ۹۰ درصد را بخود اختصاص دادند. ساختار سنی دارای شش گروه سنی (۱+ تا ۴+) بود. در سالهای ۷۶ تا ۸۶ ماهیان گروههای سنی ۱+ تا ۳+ بیش از ۹۰ درصد صید را تشکیل می دهند. در سال ۷۹ فراوانی گروههای سنی ۱+ و ۲+ و گروههای سنی ۳+، ۴+ و ۵+ سال در مقایسه با سالهای ۷۶ تا ۷۸ افزایش داشتند. در سال ۸۰ فراوانی ماهیان گروههای سنی ۳+ و ۴+ کاهش و گروههای سنی ۵+، ۶+ افزایش داشته است. اگر چه فراوانی نسبی کیلکای چشم درشت در سالهای بعد از هجوم شانه دار کاهش یافته ولي دامنه طولي و سنی افزایش یافته و در صیدهای تجاري، ماهیان درشت تر و مسن تر غالب هستند.

لغات کلیدی: شاخصهای زیستی، کیلکای چشم درشت، *Clupeonella grimmi*، دریای خزر، ايران

مقدمه

کیلکا ماهیان از خانواده شگ ماهیان Clupeidae بوده و در دریای خزر سه گونه از آن شامل کیلکای آنچوی Kessler (1941) (*Clupeonella engrauliformis* Svetovidov, 1904)، چشم درشت Svetovidov (1877) (*C. cultriventris* Bordin, 1904) و معمولی (*C. grimmi* 1877) زیست می‌نمایند (C. grimmi 1877) و هر سه گونه در خزر جنوبی (سواحل ایران) وجود داشته و صید می‌شوند (فضلی، ۱۳۶۹ و رضوی صیاد، ۱۳۷۲).

کیلکای آنچوی و چشم درشت مختص دریای خزر و کیلکای معمولی یک نژاد از دریای سیاه است. کیلکا ماهیان از جمله ماهیان پلاژیک دریای خزر هستند که بصورت گله ای زندگی می‌کنند و به علت تغذیه از زئپلانکتونها یکی از فراوانترین ماهیها در دریای خزر و بعنوان نان دریای خزر (بدلیل تغذیه سایر آبیان از آنها) محسوب می‌شوند. توزیع این ماهیان در خزر میانی و جنوبی مرتبط با جریانات دریای خزر و نیز تغذیه می‌باشد (ملنیکوف، ۱۳۷۹ و پورغلام و همکاران، ۱۳۷۵).

براساس تحقیقات موسسه کاسپینیخ در سال ۱۹۹۶ وزن زی توده این ماهیان در دریای خزر ۱/۶ میلیون تن بوده که ۵۱/۳ درصد آن به کیلکای آنچوی، ۲۲/۱ درصد به کیلکای چشم درشت و ۲۶/۶ درصد آن به کیلکای معمولی تعلق دارد (پورغلام و همکاران، ۱۳۷۵). ملنیکوف (۱۳۷۹) نیز گزارش کرده است که از نظر فراوانی، کیلکای آنچوی مقام اول و دو گونه چشم درشت و معمولی بترتیب رتبه‌های بعدی را دارند.

براساس تحقیقی که در سواحل ایران طی سالهای ۱۳۷۳ تا ۱۳۷۶ انجام شد میانگین زی توده این ماهیان در سواحل ایران ۳۲۰ هزار تن بوده که ۲۱۲ هزار تن (۶۶ درصد) آن به کیلکای آنچوی تعلق داشته و کیلکای چشم درشت و معمولی نیز بترتیب ۶۰/۵ هزار تن و ۴۸ هزار تن را شامل می‌شوند. (پورغلام و همکاران، ۱۳۷۵ و فضلی و بشارت، ۱۳۷۷).

در صیدهای تجاری کیلکا ماهیان ایران کیلکای چشم درشت مقام دوم را دارا بود فراوانی نسبی آنها در سال ۶۹ تا ۷۰ برابر ۶۴/۸۴ درصد (بشارت و خطیب، ۱۳۷۲)، در سالهای ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ بترتیب ۱۲/۶ درصد و ۲۱/۷ درصد بود ولی در سالهای بعد فراوانی نسبی آنها نیز روند کاهشی داشته است و به ۶/۲ درصد در سال ۸۰ رسید (در سالهای ۷۸ و ۷۹ بترتیب ۱۵/۳ و ۱۲/۵ درصد گزارش شد (فضلی و همکاران، ۱۳۸۱).

کیلکای چشم درشت نسبت به دو گونه دیگر کیلکا ماهیان دارای چشم درشت‌تر بوده و از آنها قابل تفکیک است (فضلی، ۱۳۶۹). این ماهی در قسمتهای میانی و جنوبی دریای خزر انتشار دارد و نسبت به دو گونه دیگر در مناطق دورتر از ساحل، عمدها در مناطق با عمق بیش از ۵۰ تا ۷۰ متر وجود دارند (Prikhod'ko, 1981). این ماهی در مناطق عمیق بخوبی سازگار شده بطوریکه در عمق ۸۲ متری با درجه حرارت ۵/۹ درجه سانتیگراد، ۱۵۰۰ کیلوگرم و در عمق ۱۲۰ متری با درجه حرارت ۶/۷ درجه

سانتیگراد، ۱۷۵ کیلوگرم از این ماهی با استفاده از تور تراول بمدت ۳۰ دقیقه صید شدند (Prakhod'ko, 1974).

کیلکای چشم درشت بخوبی در مناطق با روش‌نائي کم سازش یافته است. اين ماهی در مقاييسه با دو گونه آنچوی و معمولي کمتر می‌تواند تغييرات درجه حرارت و شوري را تحمل کند. لارو اين ماهی در مناطق عميق با درجه حرارت ۵ درجه سانتيگراد وجود داشته و از روی تعداد جسم مهره بدن، آنها را می‌توان از دو گونه دیگر کیلکا ماهیان تشخيص داد (Prakhod'ko, 1981).

این ماهی در بهار از جنوب بداخل خزر ميانی و در پائیز از خزر ميانی به خزر جنوبی مهاجرت می‌کند. تخریزی کیلکای چشم درشت در دوره طولانی تری نسبت به دو گونه دیگر، از دی تا شهریور و بطور انبوه در بهار و پائیز انجام می‌شود.

ورود اتفاقی شانه‌دار (*Mnemiopsis leidyi*) که بومی مناطق مصبی سواحل شمال و جنوب آمریكا می‌باشد به دریای سیاه در سال ۱۹۸۰ (Virogradov et al., 1989) و مشاهده آن در دریای خزر (Ivanov et al., 2000) از عوامل اثر گذار در اکوسیستم دریای خزر محسوب شده که می‌تواند روى ذخایر و صید ماهیان پلاژیک اثر بگذارد.

در اين مطالعه شاخصهای زیستی کیلکای چشم درشت که طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰ در سه منطقه صید ارزلی، بابلسر و اميرآباد بررسی شده، ارائه شده است.

مواد و روش کار

صيد کیلکا ماهیان با استفاده از شناورهای مخصوص مجهز به تور قیفی و نور زیر آبی در استانهای مازندران (بنادر بابلسر و اميرآباد) و گیلان (بندر ارزلی) انجام می‌شود. صید اين شناورها در نواحی ساحلی اعمق ۴۰ تا ۱۰۰ متر بين گهریاران و نوشهر (در مازندران) و بين سفید رود و آستانه (در گیلان) انجام گرفت (فضلی و روحی، ۱۳۸۱).

جهت بررسی ترکیب گونه‌ای و خصوصیات زیستی، پس از صید کیلکا ماهیان توسط شناورهای صیادی در بنادر بابلسر، ارزلی و اميرآباد، از صید چند شناور بطور تصادفی نمونه تهیه شد. نمونه‌برداری هر ۱ تا ۲ هفته یکبار در هر بندر (محل تخلیه صید) انجام شد. نمونه‌برداری مانند صید در تمام طول سال صورت می‌گرفت. در هر بار نمونه‌برداری ۳ تا ۵ کیلوگرم نمونه کیلکا تهیه و به آزمایشگاه منتقل شد. (فضلی و بشارت، ۱۳۷۷ و پورغلام و همکاران ، ۱۳۷۵).

پس از تفکیک گونه‌ها، تعداد و وزن ماهیان هر گونه (بچه ماهیان و ماهیان بالغ) شمارش و اندازه‌گیری شد. برای بررسی سایر خصوصیات زیستی ۲۰۰ عدد نمونه از هر گونه را جدا نموده و شاخصهای زیر اندازه‌گیری شد:

ابتدا نمونه‌ها براساس گروههای طولی ۵ میلیمتر دسته‌بندی شده و سپس جنسیت هر یک از نمونه‌ها تعیین گردید. تعداد نمونه و وزن هر یک از جنسها در هر گروه طولی با دقت ۰/۱ گرم اندازه‌گیری شد.

برای تعیین مرحله رسیدگی جنسی از روش شش مرحله ذیل استفاده شد (بورغلام و همکاران، ۱۳۷۵ و پاریدسکی، ۱۹۷۶):

- مرحله ۱، ماهیان نابلغ که هنوز رشد جنسی صورت نگرفته و تخدمان بشکل باریک و شفاف می‌باشد و سلولهای جنسی قابل تشخیص نیستند. وزن گناد ۵ تا ۱۱ و بطور متوسط ۹ میلی‌گرم است.

- مرحله ۲، ماهیان بالغ که رشد جنسی آنها صورت گرفته و تخدمان بصورت شفاف و زرد رنگ و نواری شکل است. سیستم بافت خونی گنادها بطور ضعیف رشد کرده و وزن گنادها از ۱۴ تا ۵۸ میلی‌گرم در نوسان است و در اواخر این دوره سلولهای جنسی قابل تشخیص می‌باشند.

- مرحله ۳، تخمها باندازه کافی رشد کرده و قطر تخمها بطور متوسط به ۰/۳۴ میلیمتر می‌رسد تخدمان شفافیت و رنگ زرد خود را از دست داده و نصف حفره بدن را تشکیل می‌دهد. وزن گناد از ۱۱۷ تا ۳۹۷ و بطور متوسط ۲۴۶ میلی‌گرم در نوسان است.

- مرحله ۴، تخدمانها بطور قابل ملاحظه‌ای حجمی شده و دو- سوم حفره بدن را تشکیل می‌دهند قطر تخمها بطور متوسط ۰/۴۲ میلیمتر است. تخمها مجرزا از هم هستند و وزن گناد از ۲۰۰ تا ۱۰۰۰ و بطور متوسط ۶۳۸ میلی‌گرم در نوسان است.

- مرحله ۵، تخدمانها به حداقل رشد خود رسیده‌اند دارای رنگ قهوه‌ای طلائی روشن می‌باشند و تخدمان بطور کامل تشکیل شده است و وزن گناد از ۲۰۵ تا ۱۳۰۰ و بطور متوسط ۶۳۷ میلی‌گرم در نوسان است. قطر تخمها بطور متوسط ۰/۴۶ میلی‌متر بوده و تخمها براحتی دارای حرکت هستند.

- مرحله ۶، ماهی تخم‌بزی خود را انجام داده است غدد جنسی اندازه بزرگی ندارند در حفره تخدمان و حفره بدن تعداد کمی تخم باقی مانده است.

تعیین سن با استفاده از اتوالیت انجام شد. از هر کلاس طولی از ۱۵ عدد ماهی هم از جنس نر و هم از جنس ماده اتوالیت تهیه شد. اتوالیتها در داخل پلیت مخصوص حاوی گلیسیرین قرار داده شدند و با استفاده از بینی کولار در شرایطی که نور از بالا تابانده شد، تعیین سن انجام گرفت (بورغلام و همکاران، ۱۳۷۵ و Chilton et al, 1982).

برای محاسبه رابطه بین طول چنگالی و وزن از فرمول:

$$W = a FL^b \quad (\text{Bagenal, 1978})$$

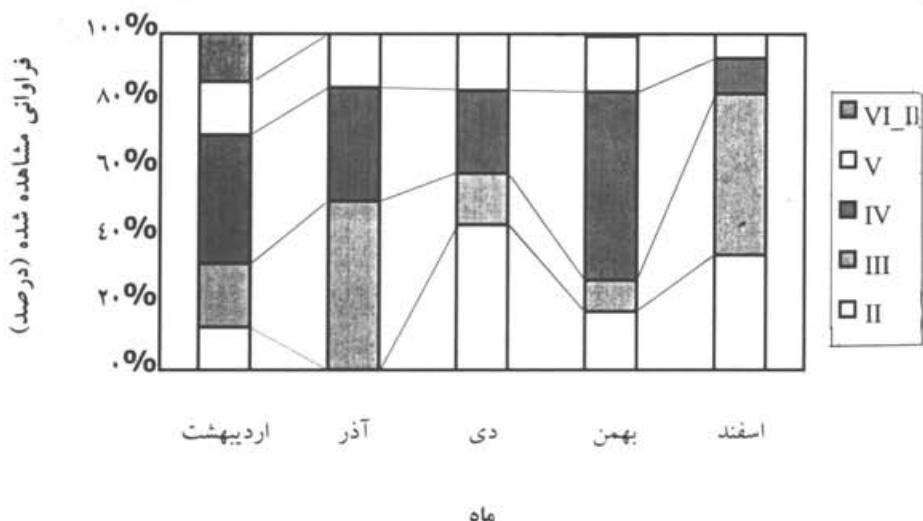
(که $W =$ وزن بر حسب گرم ، $FL =$ طول چنگالی بر حسب میلیمتر، $a =$ Intercept و $b =$ شیب خط) استفاده شد.

برای مقایسه میانگینهای طول چنگالی در سالهای مختلف از آزمونهای آنالیز واریانس یکطرفه و توکی و برای مقایسه فراوانی نسبتهای جنسی در سالهای مختلف از آزمون کای دو استفاده شد (Bazigos, 1983).

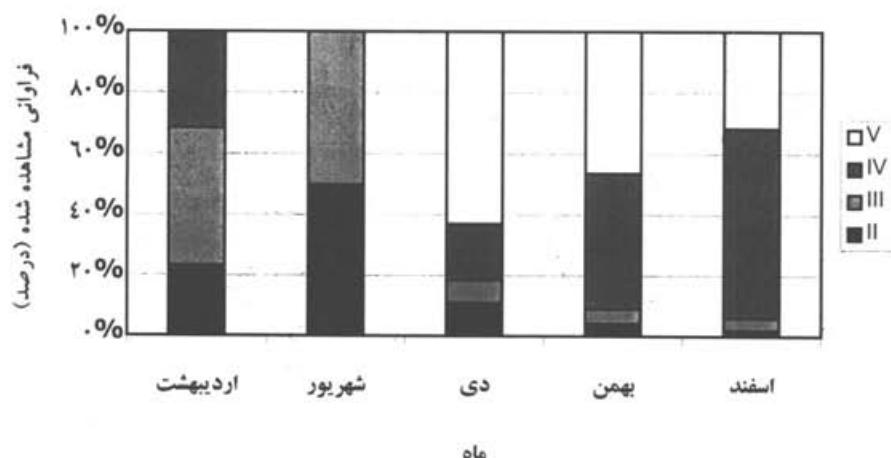
برای تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها از نرم افزارهای FOXPRO و SPSSWIN استفاده شد.

نتایج

صيد کیلکای چشم درشت در سواحل ایران بیشتر در ماههای سرد سال انجام می‌شود. فراوانی مراحل مختلف رسیدگی جنسی ماده این ماهی در ماههای اردبیهشت، آذر، دی، بهمن و اسفند در سالهای ۷۶ تا ۱۳۷۸ در نمودار ۱ و در سال ۱۳۷۹ در ماههای اردبیهشت، آذر، دی، بهمن و اسفند در نمودار ۲ آورده شده است. همانطوریکه ملاحظه می‌شود در سالهای ۷۶ تا ۷۸ در اردبیهشت ماه بیش از ۷۰ درصد جمعیت آماده یا در حال تخریبی (مراحل چهار و پنج و شش) هستند. در آذر ماه فراوانی آنها کمتر از ۵۰ درصد، در بهمن ماه افزایش یافته و به بیش از ۷۰ درصد رسید ولی در اسفند ماه بشدت کاهش یافت (کمتر از ۲۰ درصد).

نمودار ۱: فراوانی مراحل مختلف رسیدگی جنسی کیلکای چشم درشت در مناطق صید تجاری ایران در دریای خزر در سالهای ۱۳۷۶-۷۸

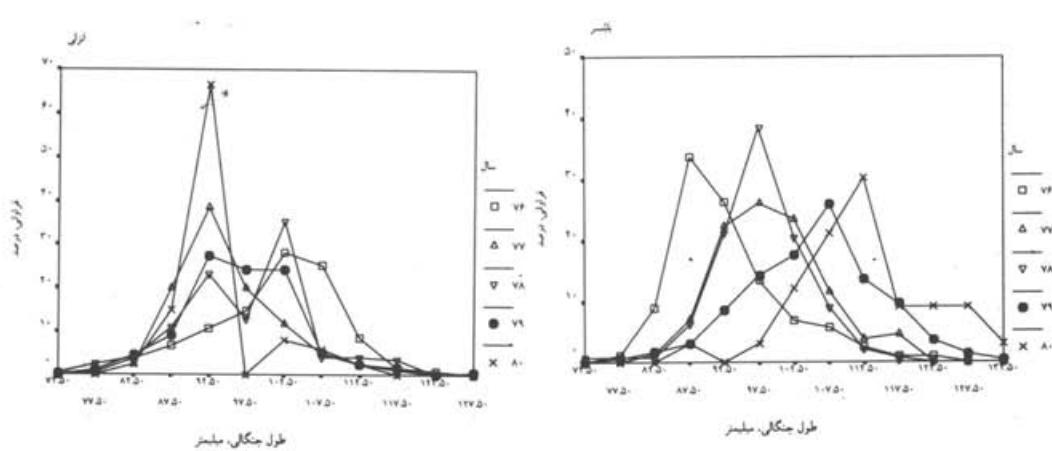

نمودار ۲: فراوانی مراحل مختلف رسیدگی جنسی کیلکای چشم درشت در مناطق صید تجاري ايران در دریاى خزر در سال ۱۳۷۹

در سال ۱۳۷۹ در اردیبهشت ماه فقط ۳۰ درصد ماهیان در مرحله آماده تخریزی (چهار) قرار داشتند. در شهریور ماهیان در مرحله دو و سه بودند. در سه ماه زمستان فراوانی نسبی ماهیان ماده مراحل سه و چهار بشدت افزایش یافته، بطوریکه بیش از ۹۰ درصد را بخود اختصاص دادند.

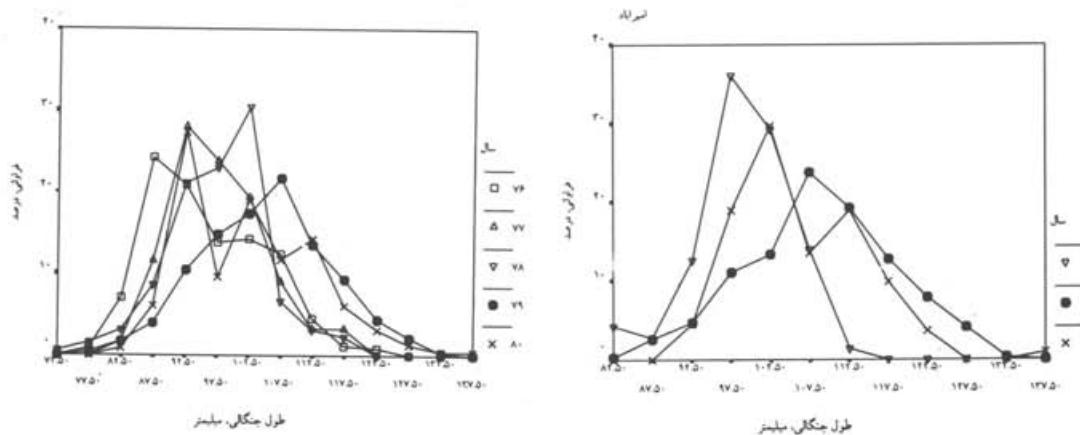
نمودارهای ۳ تا ۶ فراوانی هر یک از کلاسهای طولی ماهی کیلکای چشم درشت در سه منطقه بالسر، امیر آباد و انزلي و کل سواحل ایران را طی سالهای ۷۶، ۷۸، ۷۷ و ۸۰ نشان می‌دهند. در سال ۷۶ دامنه طولی بین ۷۷/۵ تا ۱۲۲/۵ میلیمتر قرار داشت و اکثریت جمعیت را ماهیان ۸۷/۵ تا ۱۰۷/۱ میلیمتری تشکیل می‌دادند (۸۵/۶ درصد) ولی در سال ۷۷ و ۷۸ دامنه طولی کاهش یافت و اکثریت جمعیت را ماهیان کلاسهای طولی ۸۷/۵ تا ۱۰۷/۵ میلیمتری تشکیل می‌دادند (بترتیب ۹۱/۸ درصد و ۸۹/۶ درصد). در سال ۷۹ فراوانی ماهیان با طول بیشتر (من تر) بشدت افزایش یافته و ماهیان با کلاسهای طولی ۹۲/۵ تا ۱۱۷/۵ میلیمتری جمعیت غالب صید را تشکیل دادند (۸۶/۶ درصد). در سال ۸۰ فراوانی کلاسهای طولی تقریبا مشابه سال ۷۹ بوده با این تفاوت که منحنی فراوانی اندکی بسمت چپ متغیر شده و ماهیان ۸۷/۵ تا ۱۰۵/۵ میلیمتری ۷۳/۶ درصد را بخود اختصاص دادند.

میانگین طول چنگالی کیلکای چشم درشت طی سالهای ۷۶ تا ۷۹ افزایش یافته است و از ۹۵/۸۷ میلیمتر در سال ۷۶ به ۱۰۵/۰ میلیمتر در سال ۷۹ رسید ولی در سال ۸۰ با اندکی کاهش ۱۰۲ میلیمتر برآورد شد مقایسه میانگینهای طول در سالهای مختلف نشان می‌دهد که بین آنها اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.000$ ، جدول ۱).

نحوه ۴: فراوانی طول چنگالی کیلکای چشم درشت در منطقه انزلی

در منطقه بابلسر

نحوه ۵: فراوانی طول چنگالی کیلکای چشم درشت در سواحل ایران

در منطقه امیرآباد

بررسی شاخص‌های زیستی کیلکای چشم درشت در...

جدول ۱ : میانگین، انحراف معیار، حدود اطمینان، حداقل و حداکثر طول چنگالی کیلکای معمولی در

سالهای ۷۶ تا ۸۰

سال	تعداد نمونه	میانگین طول چنگالی (میلیمتر)	انحراف معیار چنگالی (میلیمتر)	حداقل طول چنگالی (میلیمتر)	حداکثر طول چنگالی (میلیمتر)
۱۳۷۶	۷۰۹	۹۵/۹۲	۹/۰۶	۷۷/۵	۱۲۲/۵
۱۳۷۷	۲۴۳	۹۷/۷۶	۷/۵۴	۸۲/۵	۱۱۷/۵
۱۳۷۸	۵۲۷	۹۷/۷۶	۷/۷۷	۷۲/۵	۱۱۷/۵
۱۳۷۹	۱۰۴۱	۱۰۵/۰۴	۱۰/۰۰	۷۷/۵	۱۳۵/۰
۱۳۸۰	۲۳۱	۱۰۲/۳۰	۱۰/۳۷	۸۲/۵	۱۳۷/۵

نوضیع: حروف انگلیسی نتایج آزمون توکی برای مشخص نمودن گروههای همگن و نامهمگن را نشان می‌دهد.

برخلاف ماهی کیلکای آنچوی میانگین وزن کیلکای چشم درشت طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۹ افزایش داشته است و از ۵/۸۷ گرم در سال ۱۳۷۶ به ۸/۶۷ گرم در سال ۱۳۷۹ رسید ولی در سال ۱۳۸۰ میانگین وزن اندکی کاهش (۸/۲۳ گرم) نشان می‌دهد (جدول ۲).

جدول ۲ : میانگین، انحراف معیار، حدود اطمینان، حداقل و حداکثر وزن کیلکای چشم درشت در سالهای

۸۰ تا ۷۶

سال	تعداد نمونه	میانگین وزن (گرم)	حداکثر وزن (گرم)	حداقل وزن (گرم)	انحراف معیار	حداقل طول	حداکثر وزن (گرم)
۱۳۷۶	۷۰۹	۵/۹	۱/۹۸	۲/۷	۱/۹۸	۱۲/۷	۲/۷
۱۳۷۷	۲۴۳	۵/۸	۱/۲۸	۳/۱	۱/۲۸	۱۱/۴	۳/۱
۱۳۷۸	۵۲۷	۶/۱	۱/۳۷	۲/۴	۱/۳۷	۱۱/۵	۲/۴
۱۳۷۹	۱۰۴۱	۸/۷	۱/۱۴	۲/۶	۱/۱۴	۲۳/۰	۲/۶
۱۳۸۰	۲۳۱	۸/۲	۲/۴۹	۳/۷	۲/۴۹	۲۰/۴	۳/۷

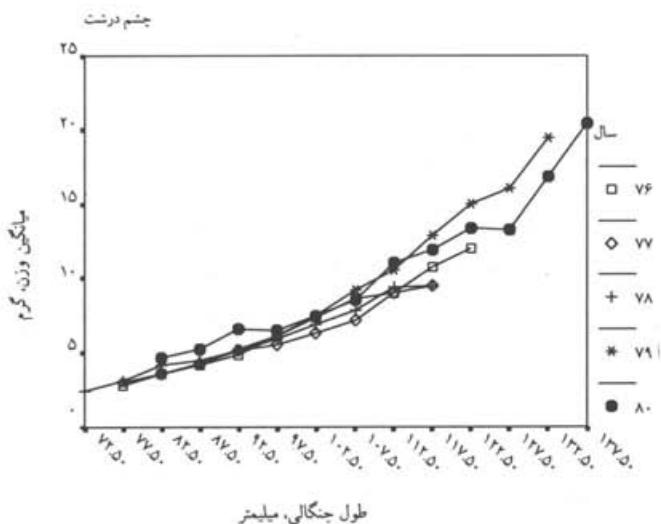
میانگین وزن در طولهای مختلف کیلکای چشم درشت (نمودار ۷) نشان می‌دهد که میانگین وزن در کلاسهای طولی ۱۰۷/۵ تا ۱۲۷/۵ میلیمتر بیشتر از سالهای قبل می‌باشد البته در سال ۱۳۸۰ در کلاسهای طولی ۱۱۷/۵ تا ۱۲۷/۵ میلیمتر در مقایسه با سال ۱۳۷۹ کاهش نشان می‌دهد.

رابطه بین طول و وزن کیلکای چشم درشت:

$$W=0.00000135 FL^{3.336} \quad R^2=0.905, \quad n=276 \quad (\text{ماهه سال } ۷۶-۷۸)$$

$$W=0.00000288 FL^{3.317} \quad R^2=0.908, \quad n=1173 \quad (\text{نر سال } ۷۶-۷۸)$$

$W = 0.00000020$	$FL^{3.774}$	$R^2 = 0.892$, $n = 1009$	(نر و ماده سال ۱۳۷۹)
$W = 0.00000679$	$FL^{3.009}$	$R^2 = 0.950$, $n = 47$	(نر و ماده سال ۱۳۸۰)

نمودار ۷: میانگین وزن در کلاسهای مختلف طول (چنگالی) کیلکای چشم درشت در سواحل ایران در سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰

نمودار ۸ فراوانی نسبتهای جنسی کیلکای چشم درشت را در سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰ نشان می‌دهد همانطوریکه ملاحظه می‌گردد نرها با فراوانی نسبتاً زیادی غالب هستند. در سالهای ۱۳۷۶، ۱۳۷۷، ۱۳۷۸ نرها ۷۷ تا ۸۳ درصد جمعیت و در سالهای ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ فراوانی آنها کاهش بطوریکه ۵۶ تا ۶۱ درصد جمعیت را بخود اختصاص دادند. مقایسه انجام شده نشان می‌دهد که فراوانیهای نسبتهای جنسی نر و ماده طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰ اختلاف معنی‌داری وجود دارد.

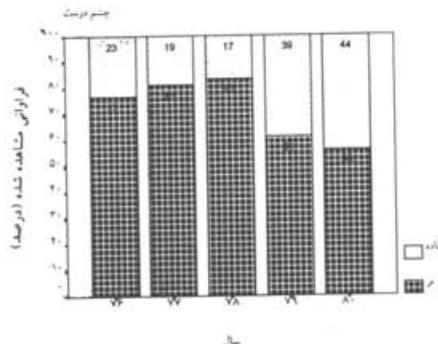
$$\chi^2 = 22/156, p < 0.01, df = 4$$

فراوانی کلاسهای سنی مختلف کیلکای چشم درشت طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۹ در نمودار ۹ آورده شده است. ساختار سنی این ماهی طی سالهای ۱۳۷۶-۷۸ نشان می‌دهد که دارای شش گروه سنی (1^+ تا 6^+ سال) بوده و ماهیان گروههای سنی 1^+ تا 3^+ بیش از ۹۰ درصد صید را تشکیل می‌دهند. ماهیان گروه سنی 2^+ به تنها ۸/۴۶ درصد صید را بخود اختصاص می‌دهند. در سال ۱۳۷۹ دارای پنج گروه سنی 1^+ تا 5^+ سال بوده و فراوانی گروههای سنی 1^+ و 2^+ کاهش و سایر گروههای سنی در مقایسه با سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۸ افزایش نشان می‌دهد. ماهیان گروههای سنی 1^+ تا 3^+ بیش از ۲۱/۵ درصد صید را تشکیل می‌دهند. در سال ۸۰ شش گروه سنی 1^+ تا 6^+ دیده شده و فراوانی کلاسهای سنی 1^+ و 2^+ افزایش یافته است و حدود ۳۵ درصد را ماهیان 2^+ ساله تشکیل

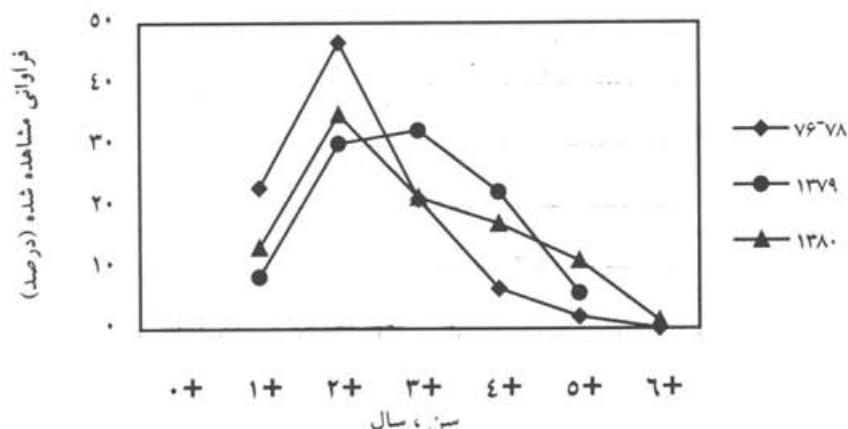
بررسی شاخصهای زیستی کیلکای چشم درشت در...

می‌دهند. فراوانی نسبی^۵ نسبت به سالهای قبل افزایش نشان می‌دهد. مقایسه بین فراوانی نسبی گروههای سنی مختلف در سه گروه سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۸، ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ اختلاف معنی‌داری وجود دارد.

$$\chi^2 = 31/224, p < 0.01, df = 1$$

نمودار ۸: فراوانی نسبتهای جنسی کیلکای چشم درشت در کل سواحل ایران طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰

نمودار ۹: فراوانی گروههای سنی مختلف کیلکای چشم درشت در صید تجاری ایران در طی سالهای ۱۳۷۶، ۱۳۷۹، ۱۳۸۰ و ۱۳۷۸

بحث

تخمریزی کیلکای چشم درشت در دوره طولانی‌تری نسبت به دو گونه دیگر، از دی تا شهریور و بطور انبوه در بهار و تابستان انجام می‌شود. براساس مطالعات چندین ساله پاریتسکی (۱۳۷۹) این گونه در طول سال تخمریزی می‌کند بطوریکه ۵۵ درصد آنها در ماههای بهمن تا اردیبهشت، ۱۷ درصد در ماههای خرداد تا مرداد و ۲۳ درصد در ماههای شهریور تا آبان و ۵ درصد در ماههای آذر تا دی

تخریزی می‌کنند (پورغلام و همکاران، ۱۳۷۵). مطالعاتی که طی سالهای ۱۳۷۳-۱۳۷۶ در خزر جنوبی (سواحل ایران) انجام شده نیز نشان میدهد که تخریزی این ماهی تقریباً در تمام طول سال در حال انجام می‌باشد. در این بررسی فقط در فصل زمستان و اوایل بهار کیلکای چشم درشت در صید وجود داشته، مراحل رسیدگی مورد بررسی قرار گرفته است ولی نمونه‌های بدست آمده کاملاً مطالعات گذشته را تایید می‌کند.

کیلکای چشم درشت در مقایسه با دو گونه آنچوی و معمولی کمتر می‌تواند تغییرات درجه حرارت و شوری را تحمل کند بهمین دلیل این ماهی در مقایسه با دو گونه دیگر در مناطق عمیق‌تر که دارای تغییرات شوری و درجه حرارت کمتری هستند بسر می‌برد. از طرف دیگر این ماهی در بهار از جنوب به خزر میانی و در پائیز از خزر میانی به خزر جنوبی مهاجرت می‌کند بنابراین صید این ماهی در شرایط دشوار و معمولًا در فصول سرد صورت می‌گیرد.

در مطالعه‌ای که در سالهای ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ انجام شد دامنه طول چنگالی این ماهی ۷۷/۵ تا ۵/۵ با میانگین ۹۳/۷ میلیمتر گزارش شد (فضلی، ۱۳۶۹). در مطالعه‌ای دیگر در سال ۱۳۷۹ و ۱۱/۷ دامنه طول چنگالی ۶۱ تا ۱۴۰ با میانگین ۹۱/۷ میلیمتر گزارش شد (بشارت و خطیب، ۱۳۷۲). همانطوریکه در نتایج نیز ذکر شد منحنی فراوانی طول چنگالی در مقایسه با سالهای قبل به سمت راست میل نموده و میانگین طول افزایش یافته است.

طبق گزارش فضلی، ۱۳۶۹ در صیدهای تجاری، نرها غالب هستند و بیش از ۶۸/۵ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند. در مطالعات ارزیابی ذخایر کیلکا ماهیان در حوضه جنوبی دریای خزر که نمونه‌برداری با استفاده از تور ترال صورت گرفته، نیز مشخص شده که نرها ۷۸/۶ (درصد) غالب هستند (فضلی و بشارت، ۱۳۷۷). در این تحقیق تغییرات نسبتها جنسی مشهود بود بطوریکه فراوانی نرها از ۷۷ تا ۸۳ درصد طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۸ به کمتر از ۶۰ درصد (در سالهای ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰) رسید.

کیلکا ماهیان در ساعت روشنای روز تغذیه می‌کنند. غذای کیلکا ماهیان را زئوپلانکتونها تشکیل می‌دهند. در ترکیب غذای کیلکای چشم درشت زئوپلانکتونهای نواحی عمیق‌تر شامل *Limnocalanus* و شکلهای بالغ *Eurytemora grimmii* (*Mysidae*) و بعضی از گونه‌های *grimaldii* در مقایسه با سایر زئوپلانکتونها بزرگ‌تر هستند و دارای مهاجرتهاي عمودی روزانه وسیعتری هستند، نقش اصلی را دارند (Prikhod'ko, 1981).

طی سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ فراوانی شانه دار در سواحل ایران بشدت افزایش یافته است (روحی، ۱۳۸۲). مطالعات اولیه نیز نشان می‌دهد که تنوع گونه ای Cladocera در سواحل استان مازندران از ۲۸ گونه در سال ۱۳۷۵ به ۱۲ گونه در سالهای ۱۳۸۰-۸۱ کاهش یافته و میزان تراکم آها نیز کم شده است. همچنین *Eurytemora spp.* که جزء گونه‌های غالب این مناطق محسوب می‌شد، در این مطالعات اصلاً دیده نشد (روشن طبری، ۱۳۸۱).

مطالعات انجام شده در دریای سیاه نشان داد که شانه دار مهاجم (*Mnemiopsis leidyi*) ابتدا موجودات غذائی را در لایه‌های سطحی آب دریا از بین برده سپس جهت تغذیه به لایه‌های عمیق شروع به حرکت می‌نماید. نمونه‌های درشت‌تر آنها در سال ۱۹۹۲ در لایه‌های ترموکلاین فصلی تا پیکنوكلاین اصلی پراکنش داشته‌اند. قابل ذکر است که جمعیت شانه دار به *Calanus euximus* از Copepoda که در لایه زیرین پراکنش دارد دسترسی پیدا کرده و مقدار بیوماس آنرا که غذائی اصلی ماهی *Sporattus phalericus* می‌باشد، در سال ۱۹۹۱ بミزان ۲/۵ برابر و در فصل تابستان ۱۹۹۲ بミزان ۳ برابر نسبت به سالهای قبل کاهش داده است (زایتسف و همکاران، ۲۰۰۱). همچنین طبق تحقیقات بعمل آمده در دریای خزر، شانه دار هنوز به لایه‌های زیرین و اعمق زیاد نفوذ نکرده است و بیشتر در لایه‌های بالای ترموکلاین فصلی (اعماق کمتر از ۵۰ متر بویژه اعماق کمتر از ۲۰ متر) دیده می‌شود (روحی، ۱۳۸۲). بنابراین با توجه به مطالعه ذکر شده بنظر می‌رسد هنوز منابع غذایی کیلکای چشم درشت بطور جدی مورد هجوم شانه دار واقع نشده است.

کارشناسان معتقدند که اثرات مخرب شانه دار روی ماهیان پلانکتون خوار و سایر ماهیان بیشتر از اثرات محربی بود که بوسیله انسان در سالهای اخیر در اکوسیستم دریای سیاه ایجاد شده بود (زایتسف و همکاران، ۲۰۰۱)، بنابراین ادامه مطالعات تکمیلی در زمینه خصوصیات زیستی و اکولوژیک دریای خزر و مقایسه آن با گذشته جهت تعیین دقیق‌تر تغییرات جمعیت کیلکا ماهیان ضروری می‌باشد.

منابع

- بشارت، ک. و خطیب، ص.، ۱۳۷۲. تعیین حایگاه‌های صید کیلکا (جنس *Clupeonella*) در مناطق متعارف صید در شمال ایران و بررسیهای هیدرولوژیک و هیدروبیولوژیک دریای خزر. مرکز تحقیقات شیلاتی استان مازندران، صفحه ۱۸۱.
- پاریدسکی یو. آ.، ۱۳۷۹. روند رسیدگی جنسی و تخمریزی کیلکای چشم درشت، کاسپینیخ، آستانه اخان (بزیان رویی).
- پورغلام، ر.، سدوف، و.، یرم‌لچف، ا.، بشارت، ک و فضلی، ح.، ۱۳۷۵. ارزیابی ذخایر کیلکا ماهیان برپوش هیدرولوگیک، مرکز تحقیقات شیلاتی استان مازندران، ۱۲۵ صفحه.
- رضوی صیاد، ب.، ۱۳۷۲. وفور و پراکنش کیلکا در آبهای ایران. مجله علمی شیلات ایران شماره ۲، صفحات ۱۱ تا ۲۵.
- زایتسف، و. اف.، وراپف، آ.آ.، ملیاکینا، آ.ا.، و ساکولسکی، آ. اف.، ۲۰۰۱. اثرات اکولوژیکی ناشی از ورود شانه دار *Mnemiopsis leidyi* بر روی اکوسیستم دریای خزر. ترجمه: قاسم امانی عبدالملکی، ۱۳۸۱. پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، ساری. ۶۰ صفحه.
- روحی، ا.، ۱۳۸۲. بررسی و پراکنش شانه داران و امکان مبارزه بیولوژیک با آنها در حوضه جنوبی دریای خزر. پژوهشکده اکولوژی دریای خزر. ۶۰ صفحه.
- روشن طبری، م.، ۱۳۸۱. تاثیر *Mnemiopsis leidyi* روی جمعیت زئوپلانکتونهای حوضه جنوبی دریای خزر (عمق ۱۰ متر). نخستین همایش ملی شانه داران دریای خزر، ساری. ۱۲ صفحه.

- فصلی ح.، ۱۳۶۹. بیولوژی جنس *Clupeonella* دریای خزر، سمینار بهره برداری مناسب از آبزیان دریای خزر-بابلسر مهر ۱۳۶۹. صفحات ۸۱ تا ۹۸.
- فصلی، ح. و بشارت، ک.، ۱۳۷۷. ارزیابی ذخایر کیلکا ماهیان بروش هیدروآکوستیک و مونیتورینگ مناطق صید. مرکز تحقیقات شیلاتی استان مازندران، ۱۰۵ صفحه.
- فصلی ح.، بورانی م.، جانباز ع. و روحی ا.، ۱۳۸۱. صید کیلکا ماهیان و خصوصیات زیستی کیلکای آنچوی قبل و بعد از ورود *Mnemiopsis leidyi* در دریای خزر، نخستین همایش ملی شانه داران دریای خزر، ساری، ۱۳۸۱، ۱۶ صفحه.
- فصلی، ح. و روحی، ا.، ۱۳۸۱. تاثیر احتمالی ورود *Mnemiopsis leidyi* روی ترکیب گونه‌ای، صید و ذخایر کیلکا ماهیان در حوضه جنوبی دریای خزر (سالهای ۱۳۷۶-۸۰)، مجله علمی شیلات ایران. شماره ۱ صفحات ۶۳ تا ۷۲.
- ملنیکوف، و. ن.، ۱۳۷۹. روش‌های صید کیلکا ماهیان بوسیله تورهای قیفی-مکشی. مرکز تحقیقات ماهیان استخوانی دریای خزر (گزارش دوره). ۲۴ صفحه.
- Bagnal, T. , 1978.** Methods for assessment of fish production in freshwaters, Blackwell Scientific Publ., 365P.
- Bazigos, G. , 1983.** Applied fishery statistic, FAO, Rome.104P.
- Chilton, D.E. and Richard, J. ; Beamish. A. , 1982.** Age determination methods for fishes studied by the groundfish program at the Pacific Biological Station. Con. Spec. Publ. Aguat. Sci. Vol. 60, 102P.
- Ivanov, P.I. ; Kamakim, A.M. ; Ushivtzev, V.B. ; Shiganova, T. ; Zhukova, O. ; Aladin N. ; Wilson, S.I. ; Harbison, G.R. and Dumont, H.J. , 2000.** Invasion of Caspian Sea by the comb jellyfish *Mnemiopsis leidyi* (Ctenophora). Biological Invasions. Vol. 2, pp.255-258.
- Prikhod'ko, B.I. , 1981.** Ecological features of the Caspian Kilka (Genus *Clupeonella*) Scripta Publishing Co., pp 27-35.
- Prikhod'ko, B.I. , 1974.** The dependence of reaction to light and of the food composition of the Bigeye kilka (*Clupeonella grimmii*) on its habitat. Tr.Vses. n.-i. In-at morsk. Ryb. Ka-va I okeanogr., 110P.
- Svetovidov, A.N. , 1963.** Fauna of U.S.S.R fishes. Clupeidae, IPST, Jerusalem. Vol. II, No. 1, pp.207-232.
- Vinogradov, M.E. ; Shushkina, E.A. ; Musaeva E.I. and Sorokin, P.Y. , 1989.** Ctenophore *Mnemiopsis leidyi* (A. Agassiz Ctenophora: Lobata). Newsletter in the Black Sea. Oceanography. Vol. 29. pp. 293-298.

Assessing the biological characteristics of *Clupeonella grimmi* in Iranian commercial catch during 1997–2001 in the Caspian Sea

Fazli H.⁽¹⁾; Borani M.S.⁽²⁾ and Janbaz A.A.⁽³⁾

hn_fazli@yahoo.com

1- Caspian Sea Ecology Research Academy, P.O.Box: 961 Sari, Iran

2,3- Caspian Sea Bony Fishes Research Center, p.o.Box: 66 Bandar Anzli, Iran

Received: May 2003

Accepted: February 2004

Keywords: Biology, *Clupeonella grimmi*, Caspian Sea, Iran

Abstract

Kilka, a pelagic fish feeding on zooplanktons, are the most abundant fish genus in the Caspian Sea. There are three species of the fish living in the Sea including anchovy (*Clupeonella engrauliformes*), bigeye (*C. grimmi*) and common kilka (*C. cultriventris*). All three species live in the coastal waters of the Sea and comprise part of the commercial catch in the area. The relative frequency of the bigeye ranked second after anchovy over the years 1990–1991 with 6.84% increasing to 12.6% and 21.7% over the years 1997–1998 and decreasing in the subsequent years. We studied biological characteristics of the bigeye kilka over the years 1997–2001 in three fishing regions Amirabad, Babolsar and Anzali.

In winter and earlier spring of each year, mature bigeye kilka ready to spawn were always present in the catch. The mean fork length of the fish increased from 95.87mm in 1997 to 105mm in 2000 and decreased to 102.3mm afterwards. Over the same time period, the fork length range became wider with specimens in the upper length classes representing most of the catch. We found that males were always dominant during our study comprising 60 to 90% of the catch. The caught fish consisted of six age classes 1⁺ to 6⁺. During the years 1998 to 1999, the age classes 1⁺ to 3⁺ comprised more than 90% of the catch. In the year 2000, we observed a decrease in the age classes 1⁺ and 2⁺ and an increase in the age classes 3⁺ to 5⁺ compared to that of the previous years. In the year 2001, the age classes 3⁺ and 4⁺ decreased and the age classes 5⁺ and 6⁺ increased. In recent years, the relative frequency of the bigeye kilka has decreased as a result of the attack by the *Mnemiopsis leidyi*, but fork length range of the fish has increased and bigger and older fish are dominant in the catch.